

[Landbrugsministeren.]

hos de paagældende Organisationer — og det vil sige først og fremmest Slagterierne — at faa gennemført den Ordning, som Landbokommissionen var enig om, og som jeg var fuldkommen enig med Landbokommissionen i. Det var ikke muligt, og jeg havde ikke Lovhjemmel til at tvinge den igennem mod de paagældende Organisationer.

Derfor er det ganske ved Siden af, naar det ærede Medlem siger, at jeg har blæst Landbokommissionen et Stykke. Tværtimod, jeg var enig med Landbokommissionen, og jeg har i mange Møder gjort alt, hvad der var mig muligt, for at faa Forslaget gennemført, fordi jeg ansaa det for at være meget bedre og meget rigtigere end det, vi havde, og ogsaa end det, som er kommet senere.

Korsgaard: Den Tale, som den højtærede Landbrugsminister holdt, var i Sandhed interessant. Der foreligger en saadan Landbokommissionsindstilling, at man kan begribe, at Lovgivningsmagten staar fuldt ud bag ved den, at der højt regnet kan blive faa Rigsdagsmænd her i Salen og formentlig overhovedet ingen i den anden Ende af Gangen, som vil modsætte sig den deri foreslaaede Ordning. Gennemførelse. I den Situation siger Landbrugsministeren, at han havde ikke Evne til at gennemføre et saadant Forslag. Er vi da kommet ind i en saadan Situation, at Organisationerne i Virkeligheden er langt stærkere end Lovgivningsmagten? (*Afbrydelse:* Og Regeringen). Ja, Regeringen kan vi se bort fra, den synes jo at blæse som Siv for Vinden saavel i denne Situation som i andre.

Det er i Sandhed en Udtalelse af vidtrækkende Betydning. Saafremt man ikke med de gældende Love kunde gennemføre Ordningen, maatte man antage, at Landbrugsministeren saare let kunde faa lavet en Lov, hvorefter han kunde gøre det, og jeg kan ogsaa vanskeligt tro, at Landbrugsministeren ikke var bekendt med, at der i Landbokommissionen naturligvis havde været talt et og andet om dette Forhold. Nej, det givne er altsaa, at Landbrugsministeren ikke har gennemført Ordningen, og det givne er efter hans Udtalelser, at han inderlig gerne havde gjort det, fordi han mener, at det er et langt bedre Forslag.

At han saa ogsaa kommer med noget om, at de Konservative skrev dette eller hint, og at det svækkede ham . . ., ja Herregud, hvor maa der være faa Kræfter i den Mand, naar sligt virkelig kan have nævneværdig Betydning! At det over-

hovedet nævnes her, synes jeg er saa tragikomisk, at det er ud over alle Grænser urimeligt. Men altsaa, en Minister staaende med den samlede Rigsdag bag sig, han kan ikke faa gennemført en Ordning, som er foreslaaet af en af Ministeren nedsat Kommission. Over for en saa svag Mand — ja, dèr er der ikke noget at stille op, det er givet. Naar der ingen Kræfter er, hvad nytter det saa med Viljen? Jeg siger kun: Stakkels Danmark, som i en vanskelig Tid skal regeres af en saa svag Mand, stakkels Danmark, hvis Erhvervsforhold i saadanne Tider ligger i en saa svag Mands Hænder!

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem (Korsgaard) ved formodentlig, at Rigsdagen har vedtaget en Lov, der gav Organisationerne Medbestemmelsesret ved Svineproduktionens Fordeling indtil 1. Maj. Selv om det, der blev gennemført ved Forhandling mellem Organisationerne og mig, efter min Opfattelse ikke er saa godt som det, Landbokommissionen er enedes om, ser jeg for mit Vedkommende saaledes paa det, at alene det, at man fra 1. Januar fik en Ændring paa et af de vigtigste Punkter, var af saa stor Værdi, at jeg alligevel foretrak det fremfor den gamle Ordning.

Dernæst vil jeg gerne udtale, at jeg anser Organisationerne, Andelsslagterierne og de Landbrugsorganisationer, man har overladt Medbestemmelsesretten angaaende disse Forhold, for saa sagyndige, at det er rimeligt, at der tages Hensyn til dem paa et saa vigtigt Produktionsomraade som det, her er Tale om. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at man inden for Det konservative Folkeparti, hvor man i Øjeblikket filmer ikke saa lidt med Diktaturet, ønsker at tilside sætte store Dele af Befolkningen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: I en af sine Udtalelser sagde Ministeren, at han var og vedblivende er af den Mening, at Landbokommissionens Forslag med Hensyn til Fordeling af Svinekørt var langt bedre end det foreliggende Lovforslag. Siden da har Ministeren haft Lejlighed til at forhandle med disse Organisationer, om hvilke han siger, at det er dygtige Folk, som sidder i dem, men trods det har det ikke forandret Ministerens Mening paa dette Punkt. Ministeren er altsaa i Sandhed i denne Situation ikke Diktator, tværtimod, han lader sig diktere, skønt han